

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 254.

Anden Session.

69de Møde.

Lørdagen den 18de Januar.

(Fortsat.)

Monrad (forts.): Der var en Tid, mine Herrer! da man vilde gjøre os Forbundets Tilværelse til lustige Drømmebilleder; der var en Tid, da man sagde: Forbundet betyder saa godt som Intet; thi der stod jo paa Papiret, at Danmark kun for Holsteen var indtraadt i det tydske Forbund, der var en Tid — og der er vistnok Mange her i Salen, som vil mindes det — da man ansaae det for en Utting, som et reent phantastisk Drømmebillede, blot at tænke paa, at vi, paa Grund af dette Forbundsforhold, nogensinde skulde kunne komme i Krig med Tydskland; der var en Tid, siger jeg, da man i sine Planer for Statens Organisation troede at kunne gaae sikkert ud fra, at fra den Side og af den Grund var der ingen Krig at vente; men spørger jeg, kan Nogen nu, efter de sidste Mars Erfaringer, benægte Muligheden af en Krig med det tydske Forbund? kan Nogen nu benægte det, efterat vi have seet dets Hære heelt oppe i Jylland? skulde nu igjen Muligheden af en Krig med det tydske Forbund blive betegnet som et Drømmebillede, vil man nu kaste Brag paa de gjorte Erfaringer, som ere saa friske, at de endnu ikke kunne henregnes til Grindringer, saa levende staae de for os? Men, naar man maa indrømme dette, vil man da alligevel have, at vor Armee atter skal være sammensmeltet med, atter skal optage i sig en Deel af den tydske Forbundsarmee? Vil man virkelig have, et saadant Forhold, hvorefter den danske Armee skal bestaae af to Hærsafdelinger, hvoraf den ene staaer mellem to Herrer, og maaskee af sin ene Herre kan faae Ordre til at kæmpe mod

den anden? Anseer man det ikke nu for nødvendigt at have en Sondring, en Adskillelse, og hvad er det Udvalgets Forslag gaaer ud paa, uden paa en saadan Sondring og Adskillelse. Udvalgets Indstilling gaaer ud paa, at der for Holsteens Bedkommende skal udsendes en vis Deel af Udgifterne (Ne: Nei, maa jeg bede om Ordet!); jeg siger, derfra er Udvalgets Indstilling gaaet ud; men, mine Herrer! jeg troer, at ogsaa det nærværende Ministerium klart og bestemt har sluttet sig til den samme Anskuelse. Det nærværende Ministerium har den 17de November 1848, da det tiltraadte Ministeriet, udtrykkeligt udtalt, at dets Virksomhed, hvad Retning og Formaal angaaer, vilde blive en Fortsættelse af det Regjerings-system, som hidtil var fulgt af det tidligere Ministerium, og havde fundet sin Aerkjendelse og sin Understøttelse i Folket (Hør!), og det har altsaa ogsaa den nærværende Krigsminister tiltraadt; thi vel var den ærede Krigsminister fraværende, da dette blev udtalt, men jeg er overbevist om, at han alligevel aldeles har tiltraadt disse Uttringer; hans Indtræden og Bliven i Ministeriet er en Stadfæstelse af, at han tiltraadte disse Uttringer (Hør!). Altsaa, jeg skal aldeles ikke gaae ind paa nogen Undersøgelse om Fremtiden, jeg skal ikke opkafe Spørgsmaal om, hvad Ordning Fremtiden maaskee maatte føre i sit Skjold; jeg skal ikke tale om, hvad der kan blive nødvendigt eller ikke, men det siger jeg kun, at selv den høitærede Krigsminister, hvis Navn kuytter sig til Fredericia og Jbsted (Hør!), er og maa være enig i det Formaal, hvorfor der maa arbeides, nemlig en klar og bestemt Sondring mellem hvad der hører udelukkende under den danske Konges Statshøihed, og hvad der hører under en fremmed Statshøihed (Hør!) Hør! Bravo!